

Universitetų rektoriai – tituluoti karaliai

Lietuvoje galima įžūliai, be atsakomybės leisti mokesčių mokėtojų pinigus.

Visuomenė dar nesubrendus - tokią diagnozę jai nustatė universitetų rektoriai! Universitetų valdžia padarė viską, kad visuomenei nebūtų leista įtakoti rektorių rinkimų.

Liko labai „patogi“ rektoriams tvarka. Universitetų rektorius tvirtins Senatas.
Žvilgtelkim, kaip sukasi rektorių rinkimo ratas ir kas jį suka.

Senatas sudaromas aukštųjų mokyklų statute nustatyta tvarka: pusę Senato narių parenka universitetas, kitą pusę -Aukštojo mokslo taryba ir vieną narį bendru sutarimu Senatas ir Aukštojo mokslo taryba.

Atkreipiu dėmesį - Aukštojo mokslo taryba sudaroma pagal vyriausybės patvirtintus nuostatus.
Tarybai paskirta atsakomybė atrinkti 3 kandidatus į rektoriaus postą. Tarybą sudaro pusė narių, kurių po vieną narį deleguoja studentai, dėstytojai ir mokslo darbuotojai, administracijos darbuotojai ir du narius - Švietimo ir mokslo ministerija. Kitą pusę tarybos narių skiria Aukštojo mokslo taryba. Vėl atkreipkit dėmesį, kad Aukštojo mokslo taryba sudaroma pagal vyriausybės patvirtintus nuostatus.

Susidaro uždaras ratas, kurio rezultatas - universitetų rektorius rinks, perrinks jiems pavaldūs darbuotojai ir pagal vyriausybės nuostatus patvirtinta Aukštojo mokslo taryba.

Paprastai kalbant universitetų rektorius (per)rinks jiems pavaldūs darbuotojai.

Tik kuris žvėrelis išdrįs nebalsuoti už liūtą karalių?

Aukštojo mokslo finansuotojai ir vartotojai - palikti už durų

Ar pasaulio universitetų valdymo patirtis mūsų politikams atrodo nesvarbi?

Visi garsiausi pasaulio universitetai valdomi kitaip – jų tarybas sudaro ne universitetų atstovai, bet visuomenė, donoriai..

Universitetai finansuojami iš valstybės lėšų, kurias sunešam mes, mokesčių mokėtojai ir studentai.

Neįtikėtina situacija – mūsų, finansuotojų, vėl neprileido prie rektoriaus rinkimų.

Vyriausybės padėta parašą, po šia rektorių savivalės rinkimų tvarka, reikia skaityti taip:

STOP - jokių reformų.

Valstybinių universitetų valdyme privalo dalyvauti visuomenė, nes jos mokesčiais jie yra išlaikomi. Švietimo ministerija, vyriausybė, gali tik tarpininkauti išrenkant visuomenės atstovus į universiteto tarybą. Tarybai turi būti patikima valdymo ir racionalaus mokesčių mokėtojų priežiūros funkcija.

Studentai, kurie moka vis didesnius pinigus už prekę – aukštąjį mokslą - dabar net neturės realios galimybės pareikalauti kokybiškos prekės. Visuomenei, studentams ir jų tėvams padaryta „dviguba paslauga“ – finansuoti mokslą ir gauti diplomus, bet ne žinias ir šiuolaikinį išsilavinimą.

Ar tikrai rektoriams rūpi mūsų geresnis gyvenimas?

Mes visi norim gyventi gerai, bent jau neblogiau negu žmonės kitose ES valstybėse.

Lietuvos valstybės ilgalaikės raidos strategijoje numatyta - kurti aukštos pridėtinės vertės gaminius, paslaugas. Taip sukuriama galimybė žmonėms daugiau uždirbti. Kad pasiektume šiuos tikslus reikalingi žmonės, turintys aukštą kvalifikaciją. Universitetai turi užtikrinti kokybišką išsilavinimą, o ne įteikinėti diplomus.

Tada mūsų žmonės galės dirbti, užsidirbti Lietuvoje, nereikės bėgti iš tėvynės.

Tuo tarpu vyriausybė gražiai žada, o priešingai daro, atimdama visuomenei galimybę gerai gyventi Lietuvoje.